

SACUL CU GLUME... (XXVII)

„Cioc, cioc” la poarta Raiului. Sfântul Petru deschide. În fața porții, nimeni. Peste 5 minute, iar „cioc-cioc”. Sfântul Petru iar deschide, se uită în jur, nimeni.

Iar „cioc-cioc”. De data asta, Sfântul Petru era pregătit după ușa, smulge ușa cu putere și mai apucă să-l vadă pe unul care dispărea rapid.

- De ce tot bați, te joci cu nervii mei? Nesimțitul! La care omul, cu tristețe în glas, depărtându-se în viteză:

- Ce să fac, dacă mă tot resuscitează ăștia...

Două statui, un bărbat și o femeie, stăteau pe soclu de o sută de ani. Vine un înger.

- Stați aici cuminți, v-a nins, v-a plouat, s-a hotărât acolo sus să vi se dea o jumătate de oră de viață să faceți ce v-ați dorit în tot acest timp.

Învie statuile, se iau de mână și aleargă într-un boschet. Se aud gemete, râsete, în fine, ies amândoi îmbujorați și veseli. Se uită îngerul la ceas și zice:

- N-a trecut tot timpul, mai aveți un sfert de oră, mai puteți face ce v-ați dorit.

Cei doi se uită unul la altul, iar bărbatul spune:

- Știi ce ? Hai s-o facem din nou, dar de data asta ține tu nenorocitul de porumbel și mă c... eu pe el!

Un inspector la Piața Obor din Capitală:

- Aveți documente pentru peștele ăsta?

- Da', ce vă trebuie? Certificatu' de deces?

Procurorul:

- Inculpatul a săvârșit o crimă rară prin îndrăzneală, abilitate și bogăția fanteziei...

Inculpatul:

- Ține-ți laudele pentru dumneata, că eu tot nu recunosc.

- Spuneți-mi, cât costă lecțiile de vioară ale fetiței dumneavoastră?

Probabil că sunt scumpe.

- Da, dar ce profit!

- Păi, de unde profit?

- Am cumpărat deja, la un sfert de preț, apartamentele din stânga noastră.

- Ieri m-au atacat doi derbedei, mi-au luat portofelul, ceasul de aur...

- Stai așa, da' parcă erai campion de box, aveai și o medalie...

- Medalia nu mi-au luat-o, o lăsasem acasă...

Seara, semiîntuneric. Soțul intră rapid în casă, se aruncă spre soție, o sărută și primește ca răspuns un sărut fierbinte.

- Iubito, zice soțul aprinzând lumina, cum arăt fără mustăți.

- Aoleeu, tu erai?!!

Deoarece Dumnezeu nu reușește să urmărească totul, a creat babele și băncile din fața blocului.

Există două feluri de oameni.
Unul spune mereu ce gândește.
Celălalt are prieteni.

Sâmbăta dimineața m-am strecurat ușor din așternut, mi-am făcut pachetul și am coborât pe tăcute în garaj.

Am legat barca la cârlig și am început să dau cu spatele.

Abia când am ieșit cu totul din garaj am realizat că ploua cu găleata și vântul bătea cu 100 km/h.

Am deschis radioul și am aflat că vremea avea să fie la fel toată ziua. Am tras înapoi în garaj și, tiptil, m-am dus înapoi în dormitor.

M-am strecurat la loc lângă nevastă-mea și i-am șoptit: „E o vreme groaznică afară”.

Pe jumătate încă adormită, ea a răspuns:

„Îți poți imagina că prostul de bărbatu-meu s-a dus la pescuit pe așa o vreme?”

...și atunci a început cearta!

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

